

Ny bok!

Postdemokrati i Berlusconi's Italien

Bokförlaget Astor gör oss en tjänst genom att publicera den italienska samtidshistorikern Antonio Gibellis essä om Berlusconi. Precis som UNT:s Rasmus Landström så tycker jag att den här boken ackompanjerar Colin Crouchs *Postdemokrati* på ett utmärkt sätt. Colin Crouch beskriver hur demokratins institutioner har överlevt demokratin själv då själva makten finns någon annanstans. *Berlusconi och den auktoritära demokratin* kan beskrivas en fallstudie i det här fenomenet. Berlusconi är inte en diktator men han härskar över en modern stat där han och gruppen runt honom har samlat makten kring sig. Idag har de kontroll över statsapparaten på ett sätt som inte bör vara möjlig i en demokratisk stat.

Gibellis bok handlar om den italienske politikern Silvio Berlusconi. Men lika mycket beskriver författaren det samhälle och de strukturer som släpper fram en sådan ledare och tillåter honom att dominera. Gibelli går metodiskt igenom bakgrundshistorien till Berlusconis maktövertagande och visar hur en vilsen politisk borgerlighet i början på 90-talet premierar honom framför de moraliskt och politiskt bankrutta kristdemokraterna. Sedan triumferar den förmögne mediemogulen mot ett kommunistiskt parti som sedan Sovjetunionens fall tappat all trovärdighet och en socialdemokrati som skadeskjutits av korruptionsskandaler. I flera kapitel beskrivs den sociala bas på vilken Berlusconi har byggt upp sitt styre. I kort handlar det om landets reaktionära strömningar – övervintrade fascister och högerradikala grupper inom katolska kyrkan som genom Berlusconi har släppts in i maktens finrum.

Personen Berlusconi själv är ju givetvis en intressant karaktär. Få moderna ledare som han har förstått att använda tv-mediet som maktinstrument. Det har satt sin prägel på ledaren personligen, genom en minutiös omsorg om sitt yttre och en besatthet över vilka bilder och klipp som sprids av honom. Gibelli beskriver Berlusconi som en exhibionist som ständigt visar upp, eller snarare iscensätter, sin privata sfär. En ledare som ligger i tidens mittfåra när man tänker på företeelser som reality-tv, sociala medier och högljudda mobiltelefonsamtal i kollektivtrafiken.

Helt kort kan man bara konstatera att *Berlusconi och den auktoritära demokratin* är en samtidshistorisk skildring som är relevant inte bara för folk som är intresserade av italienska samhället och skandalpolitikern Berlusconi utan för alla som bryr sig om vårt demokratiska statskick och försöker skapa sig en bild av var vi är på väg. Gibelli är också en utmärkt skribent och så vitt jag kan se så har Viveka Holm gjort ett mycket bra jobb med översättning.

Vi bör också fråga oss vad vi kan lära sig av det hela som vänsteraktivister i Sverige? En faktor som Gibelli lyfter fram till att Berlusconi kommit undan med så mycket är att motståndet mot honom är utbrett men oorganiserat. De övriga politiska krafterna i Italien har lyckats göra sig själv irrelevanta, genom skandaler och dåliga strategier. Där finns en viktig läxa som jag hoppas att politiker i Sverige studerar noggrant. Trots ett stort missnöje med ledaren har oppositionen inte förmått att ställa upp ett alternativ. Efter de progressiva partierna i Sveriges två förlustval mot Reinfeldt finns det anledning att börja fundera över en ny strategi. Det var de italienska socialisternas korruption och maktmissbruk som öppnade dörren för Berlusconi. Men det är oppositionens envisa oförmåga att formulera ett alternativ som har låtit honom stanna kvar.

Tobias Willstedt

Ny bok!

Utmaning och inspiration – mångspråkigt biblioteksarbete för barn- och ungdomar.

Av Anna Gustafsson Chen

Denna tunna skrift utgiven av Internationella biblioteket är fullspäckad med tips om hur man ska komma igång med - och underhålla arbetet kring ett mångspråkigt bibliotek. Fokus ligger på barn- och ungdomsverksamhet men går lika bra att applicera på vuxenverksamheten.

Gustafsson Chen ta upp många intressanta aspekter och skriver bland annat om vikten av omvärldsbevakning när man bygger upp och underhåller ett bestånd. Vad är det för befolkningsstruktur, vilka språk talas? Detta kan förändras och bör därför underhållas.

En annan viktig poäng som tas upp är personalen. Jag håller med henne om att den viktigaste resursen på ett bibliotek är just personalen. Ett rum med böcker är inget bibliotek. Något att tänka på i skolbiblioteksdebatten. Men det är även viktigt att ta till vara personalens resurser, hon skriver att: "Flerspråkighet och kännedom om olika kulturer är alltså en merit som bör beaktas vid tillsättning av tjänster." (Sid 40)

Boken innehåller även konkreta tips som kontaktppgifter till återförsäljare och förlag, Internationella bibliotekets arbete samt pågående- och avslutade projekt. Som sagt, Gustafsson Chen har fått in mycket på 62 sidor.

Anna Hallberg

26

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Ickekommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.

bis #3 2011